

David Palanca Gómez, clavicèmbal

Nascut a Lleó (1992), estudià a Saragossa clavicèmbal i baix continu. Ha assistit a nombrosos cursos i seminaris. El 2011 va guanyar el Concurs d'Interpretació Claudio Prieto. I el 2014 el primer premi de clave del Concurs Permanent de JJMM de España i una menció d'honor del jurat i el premi honorífic del públic en el Young Bach Award.

Com a solista ha ofert recitals a diverses ciutats espanyoles. Du a terme una intensa activitat a l'Aragó: Camerata de Aragón (Cuarteto Quiroga), diverses formacions del CSMA, cursos d'estiu de la Universitat de Saragossa, Al Ayre Español (E. López Banzo), orquestra del Festival i Curs de Música Antiga de Daroca i Academia de Música Antigua de Saragossa. El 2015 va debutar al Festival de MusikaMúsica amb Forma Antiqua (A. Zapico). Ha fet projectes amb Los Músicos de Su Alteza, l'Orquestra de Cambra del Penedès (E. Onofri) i el Bach Collegium Salamanca (A. Sebastián), i la Camerata de Ponferrada.

Continua ampliant coneixements, que compagina amb la docència al Conservatori Professional de Música de Múrcia.

Esther Piñol i Grífols, arpa

Nascuda el 1990, ha estudiat als conservatoris del Liceu, CSMMB i ESMUC; va ser acadèmica de la Mahler Chamber Orchestra (2011-2013). Ha rebut classes d'arpistes d'arreu d'Europa.

Ha actuat a les millors sales del país (amb la JONC, JONDE, OJPIC) i al Festival de Música de Santander i Festival Young EuroClassic de Berlín, entre d'altres. Músic resident a La Pedrera (2015-16), és membre de l'Orquestra Camera Musicae, col·labora amb la Giorquestra, ONCA, Orquestra de Cambra de l'Empordà i OBC, dirigida per directors com E-P. Salonen, M. Minkowski, P. González, S. Mas, S. Brotons, J. Pons, J. Rutter i G. Voronkov, entre d'altres.

En música de cambra, amb el Blooming Duo (arpa i marimba) ha guanyat diversos premis i ha estrenat obres de compositors actuals. Com a solista ha col·laborat amb el Cor Infantil Amics de la Unió de Granollers, Cor Madrigal, Cor Simfònic Femení, Coral Canigó... Ha enregistrat diferents CD (La Mà de Guido), amb obres com *A Ceremony of Carols* de B. Britten, *Dancing Danny* de J. Rutter i el *Conte de Nadal* d'A. Guinovart. Ha participat en el programa *Òpera amb texans* del Canal 33.

DIJOUS, 20 D'OCTUBRE DE 2016 – 19.30 h
El Primer Palau Sala de Concerts

David Palanca, clavicèmbal Esther Piñol, arpa

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

D.L.B. 20671-2016

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb el patrocini de:

Programa

I 40'

David Palanca, clavicèmbal

A. Forqueray: *Suite núm. 5 en Do menor*

La Rameau – La Grignon – La León : Sarabande – La Boisson
– La Montigni – La Sylva – Jupiter

I. Brasa: Transcripció sobre peça barroca per a corda (paràfrasi lliure)

J. S. Bach: “Xacona” de la *Partita núm. 2* (transcr. L. U. Mortensen)

II 40'

Esther Piñol i Grífols, arpa

Ferran Carceller Amorós, marimba

A. Zabel: *La source (Am Springbrunnen)*, op. 23

P. Hindemith: *Sonata per a arpa*

I. Mäßig schnell (moderadament ràpid)
II. Lebhaft (animat)
III. Lied – Sehr langsam (molt lent)

J. Sanmartí: *A través de la pedra*

S. Brotons: *Subtileza*

G. Fauré: *Impromptu op. 86*

Comentari

L'art de la transcripció musical consisteix en adaptar una peça per a instruments o veus diferents des de la partitura original, fet que multiplica les possibilitats de difusió de l'obra i l'enriqueix amb matisos nous. Aquesta pràctica, que també permet que alguns instruments amb poc repertori d'un determinat estil puguin ampliar-lo, ja era popular entre els compositors barrocs –com ara el francès Antoine Forqueray (1672-1745)– que no dubtaren en adaptar llurs obres segons les necessitats o les demandes de llurs patrons. Originalment escrita per a viola da gamba, el propi Forqueray transcrivé la *Suite núm. 5* per al clavicèmbal. Del compositor i pianista lleonès Ignacio Brasa (1981), guardonat amb el Primer Premi del I Concurs Internacional Jean Sibelius 2015 a Finlàndia, David Palanca estrena avui al nostre cicle una transcripció sobre peça barroca per a corda. També és contemporània la transcripció del clavicembalista i director d'orquestra danès Lars Ulrik Mortensen (1955) d'una de les més celebrades peces de J. S. Bach, la *Xacona* de la *Partita per a violí sol núm. 2, BWV 1004*. La *Xacona* és considerada la culminació del repertori per a violí sol i la combinació perfecta de tots els aspectes tècnics violinístics coneguts en temps de Bach. Existeixen nombroses transcripcions per a diferents combinacions d'instruments, des de piano i orgue fins a guitarra o fagot, però la de Mortensen destaca per la seva mestria i exquisidesa elegant, mantenint la transparència en els passatges vertiginosament ràpids dels dits.

A la segona part del concert, Esther Piñol ens ofereix l'obra més coneguda del compositor alemany i notable arpista Albert Zabel (1835-1910), fundador de l'escola russa de l'arpa: *La Source, op. 23*, un estudi virtuosístic que, més enllà de la tècnica, pretén posar l'accent en el so poètic i delicadament argentat d'aquest instrument, tot imitant el brollar, la caiguda i els esquitxos de les aigües d'una font artificial. La *Sonata per a arpa* de Paul Hindemith fou composta el 1939. Consta de tres moviments: el primer “Moderadament ràpid”, el segon “Animat” i el tercer “Molt lent”, que està construït en forma de *lied* i es basa en un poema de Höltz. Aquest poema parla sobre la darrera voluntat d'un arpista moribund: que la seva arpa sigui penjada darrere d'un altar perquè el corrent d'aire faci sonar les seves cordes eternament. Joan Sanmartí, guitarrista i compositor manresà (1959), és l'autor de la peça *A través de la pedra* per a una formació tan poc habitual com l'arpa i la marimba, encarregada expressament pel duo Piñol-Carceller. La peça està inspirada en un relat atribuït al rabí i filòsof jueu Maimònides, que té com a escenari la ciutat de Fes. Obra plena de bellesa i sensibilitat, *Subtileza*, de Salvador Brotons (1959), compositor en residència del Palau de la Música aquesta temporada, fou composta l'any 1986 i estrenada a Israel durant la Harp International Convention de 1987. Clou el programa l'*Impromptu, Op. 86* de Gabriel Fauré, una obreta per a arpa creada l'any 1904 per a un concurs del Conservatori de París, les seccions primera i final de la qual són lleugeres i brillants, mentre que la central, marcada “meno mosso”, és més tranquil·la i plàcida. Alfred Cortot, per cert, en realitzaria una transcripció per a piano l'any 1913.

Eva Blancafort, musicòloga

Proper concert:

DIJOUS, 3 DE NOVEMBRE DE 2016 – 19.30 h
El Primer Palau — Sala de Concerts

Noè Rodrigo Gisbert, percussió

Obres de Reynolds, Feldman, Denisov,
Arnold i Mantovani

Kebyart Ensemble

(Pere Méndez, saxo soprano; Víctor Serra, saxo alt;
Robert Seara, saxo tenor; Daniel Miguel, saxo baríton)
Obres de Zabel, Pärt, Brotons, Parra,
Lévy, Ligeti i Geiss

